

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ Й ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА
ЖУРНАЛІСТИКИ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА ЖУРНАЛІСТИКИ

СУЧАСНІ ГАЗЕТНІ ВИДАННЯ ФРАНЦІЇ:
СТРУКТУРА, ЖАНРИ, ТЕМАТИКА

Кваліфікаційна робота (проект)
на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконала: студентка ІУ курсу 461 групи
Спеціальності 061 Журналістика
Освітньо-професійної (наукової) програми
Журналістика

Ходос Венета Сергіївна

Керівник: кандидат філологічних наук, доцент,
Рембецька Ольга Віталіїна

Рецензент: представник Національної ради з
питань телебачення і радіомовлення в
Херсонській області, член правління
Херсонської обласної організації
Національної спілки журналістів України
Мовчан Сергій Олексійович

Херсон – 2020

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. Характеристика національних суспільно-політичних газетних видань Франції	6
1.1. Загальна характеристика французького ринку газетних видань	6
1.2. Структурний, жанрово-тематичний аналіз газети «Le Monde».....	7
1.3. Аналіз національної газети «Le Figaro».....	12
РОЗДІЛ 2. Характеристика окремих видів преси Франції	16
2.1. Аналіз національної фінансової газети «Les Échos».....	16
2.2. Аналіз національної спортивної газети «L'Équipe».....	21
ВИСНОВКИ	25
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	28

ВСТУП

Актуальність дослідження. На сьогодні у Франції існують тисячі друкованих ЗМІ, кожен з яких має власну періодичність видання, тематику, спрямування, кут зору, під яким висвітлюються події для читачів. Безумовно, найвідомішими газетами як у Франції, так і за її межами лишаються загальнонаціональні газети «Le Monde» та «Le Figaro». Українська преса, на жаль, не така популярна у світі, тому, враховуючи поважність ЗМІ Франції, їхній історичний розвиток, принципи діяльності є актуальними для сучасної України.

Вивченню даної теми не було відведено належної уваги. Деякі аспекти функціонування французьких ЗМІ досліджували О. Мелещенко, Б. Черняков у статті «Журналістика Франції» (К., 2010 р.), О. Вартанова «Журналістика Франції» у навчальному виданні «Енциклопедія світової індустрії ЗМІ» (М., 2006 р.). Історичні аспекти становлення та розвитку французької періодика було висвітлено у праці В. Антофійчука, Т. Гринівського «Історія зарубіжної журналістики» (Чернівці, 2008 р.).

Лише поодинокі праці присвячені питанню аналізу сучасної французької газетної періодики. Так, здійснено аналіз матеріалів французьких ЗМІ у статті С. Ворончук «ЗМІ Франції про суспільно-політичну ситуацію в Україні у 2014 р.» (Львів, 2020 р.). Тенденції розвитку друкованих ЗМІ Франції було досліджено А. Бондаревою у статті «Тенденції розвитку друкованих ЗМІ та методи державної підтримки газет у Франції» (К., 2010 р.). Не зважаючи на наявність цих наукових робіт, досі немає дослідження, в якому було б охарактеризовано структуру, жанри, тематику сучасних газетних видань Франції.

Мета дослідження полягає в тому, щоб охарактеризувати сучасні газетні видання Франції щодо структури, жанрового та тематичного наповнення.

Для розв'язання поставленої мети передбачено розв'язання таких **завдань**:

- 1) вказати на особливості функціонування преси Франції;
- 2) охарактеризувати ринок преси національних та регіональних газетних видань країни;
- 3) визначити структура, жанри, тематику провідних національних суспільно-політичних газет Франції: «Le Monde», «Le Figaro»;
- 4) охарактеризувати побудову, рубрики, жанрово-тематичне наповнення французьких національних газетних видань: фінансової «Les Échos», спортивної «L'Équipe»;
- 5) зробити висновки та узагальнення.

Об'єктом дослідження є газетні видання Франції.

Предметом дослідження є структурна, типологічна, жанрово-тематична характеристики газетної періодики Франції.

Джерельна база дослідження. Шляхом суцільного та вибіркового аналізу підібрано фактологічний матеріал національної та регіональної преси Франції різної тематичної спрямованості та жанрової специфіки. Проаналізовано публікації видань: «Le Monde», «Le Figaro», «Les Échos», «L'Équipe» за період 2020-2021 роки.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань у роботі використано комплекс методів, серед яких: метод концептуального аналізу; типологічний метод; подієвий аналіз; ілюстративний метод; статистичний аналіз; загальнотеоретичні методи; функціональний аналіз; структурний аналіз.

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів. Теоретичні узагальнення, висновки дослідження можуть стати джерелом для студентів, які цікавляться зарубіжними ЗМІ, тенденціями та

закономірностями розвитку світового інформаційного простору; а також для підготовки студентів до практичних занять з курсів «Зарубіжна журналістика», «Міжнародна журналістика», «Жанри журналістських творів», а також для написання курсових робіт із зарубіжної журналістики.

Структура роботи. Дослідження складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел, що нараховує 22 найменування.

РОЗДІЛ 1

ХАРАКТЕРИСТИКА НАЦІОНАЛЬНИХ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ГАЗЕТНИХ ВИДАНЬ ФРАНЦІЇ

1.1. Загальна характеристика французького ринку газетних видань

Основними особливостями французького газетного ринку є:

- 1) високі тиражі та прибутковість регіональної преси в порівнянні із національною;
- 2) перевага читацького інтересу до журнальної періодики, а отже, висока прибутковість журнального ринку.

Історично національна преса у Франції була досить вузьким сегментом, а її аудиторія нечисленною для того, щоб вважати цей сектор високоприбутковим. На сьогодні, як зауважує дослідниця О. Вартанова, «загальний обсяг ринку загальнонаціональної суспільно-політичної преси, включно із щоденною і щотижневою, становить 1,994 млрд. дол. – всього 74 видання, 10 з яких газети. При цьому частка щоденної преси переважає (обсяг 1,214 млрд. дол.) над щотижневою – близько 61 %. Обсяг ринку регіональної преси більш ніж в 2 рази перевищує ринок національної періодики і становить близько 90 %. Всього на ринку нараховується 459 видань цього типу, з яких 96 – газети» [22, с. 317].

Газетні видання Франції можна поділити за територією поширення на національні (ті, що розповсюджуються на всю територію країни), регіональні (на певні регіони), місцеві (певні міста). За якістю інформації, змістовим наповненням газетні видання поділяються на якісні суспільно-політичні, економічні, спортивні, масові (таблоїдні). За часом виходом французькі газети поділяються на ранкові та вечірні, щоденні та щотижневі.

1.2. Структурний, жанрово-тематичний аналіз газети «Le Monde»

«Le Monde» – одна з найбільших якісних загальнонаціональних газет Франції. Газета була заснована Юбером Бев-Мері за розпорядженням Шарля де Голля в 1944 році. З 19 грудня 1995 р. газета доступна онлайн [9].

Паспорт видання:

Тип видання: національна якісна щоденна вечірні газета лівоберальних поглядів

Формат: берлінер

Власник: Groupe Le Monde

Редактор: Ерік Фотторино

Заснована: 19 грудня 1944 р.

Мова: французька

Ціна: 2,80 €

Головний офіс: Париж

Наклад: 364 000 прим.

Газета поступає у продаж о 14.00 годин. Інтерес своїх читачів викликають інформаційно-насичені та висококомпетентні матеріали на соціально-політичні теми, з різних питань і аспектів фінансово-економічного життя, літератури, мистецтва, філософії.

Газета виважена й обережна у своїх оцінках поточних подій, фактів, її відрізняє респектабельність, спокійний тон, повага до здорового глузду.

Газета вже більше 15 років постійно модифікує зміст і форму. Так, 9 січня 1995 р. в оновленій газети «Le Monde» читачів привернула велика аналітична інформація, розподілена на 7 розділів, чіткий, яскравий і легкий шрифт для читання, оригінальний макет.

У травні 2004 р. газета запустила у продаж колекцію історичних фільмів на DVD, збільшивши вартість номера до 5 євро.

Щомісячний додаток газети «Le Monde diplomatique» було засновано в 1954 р. як серйозна сувороза газета з підзаголовком «Видання дипломатичних кіл і великих міжнародних організацій» [9].

Проаналізуємо жанрово-тематичне наповнення видання за 2020-2021 роки. Переглянувши матеріали газети, можемо стверджувати, що вона друкує переважно аналітичні матеріали, ніж інформаційні. Попри те, що «Le Monde» ідентифікує себе, як газета лівоберальних поглядів, різких політичних вподобань в публікаціях видання немає, а отже, можна твердити, що вона політично незалежна.

Структура видання досить чітка, основними рубриками газети є:

1) *Новини*, що поділяється на такі блоки: Міжнародні новини, Політика, Суспільство, Декодері, Спорт, Планета, Наука, Кампус, Le Monde Африка, Пікселі, Здоров'я, Великий браузер, Зникнення, Подкасти, Світ і ти.

2) *Економіка* – розділ, що поділяється на такі тематичні блоки: Мондіальна економіка, Французька економіка, Медіа, Працевлаштування, Гроші та інвестиції, Еко трибуна, Міста, Економічний клуб.

3) *Відео* – розділ, в якому наявні такі тематичні блоки: Пояснення, Серіал, План Б.

4) *Думки* – аналітичний розділ, що поділяється на такі блоки: Редакційні статті, Літописи, Аналізи, Трибуни, Життя ідей.

5) *Культура* – розділ, що поділяється на такі блоки: Кінотеатр, Телебачення, Книги, Музика, Мистецтво, Сцени.

6) *M LE MAG (Mag)* – розділ, в якому наявні такі тематичні блоки: Новини, Час, Стиль, гастрономія, Подорожі, Мода, Рецепти світу.

Основними темами газети є суспільно-політичні події Франції, країн світу. Видання приділяє велику увагу світовим новинам, наприклад протягом 2021 року були опубліковані такі матеріали: «Дрібна шушера» не може вчити Китай. На відміну від Росії Китай дає

здачі ЄС», «Заперечувати перемогу Росії в Сирії неможливо, але світ після неї ніяк не настає», «Росія для вірмен як оберіг від ворогів», «Село Шурнух між Вірменією і Азербайджаном», «В Баку сперечаються про присутність російської армії в Карабасі», «Російська вакцина – це не АЕС», «Кому насправді потрібна європейська дипломатія?», «Білоруські журналістки засуджені за висвітлення протестів», «Хочете що-небудь купити? Вивчайте українську мову!», «Від Путіна може бути що добре? Чому за кордоном не могли повірити в «Супутник V»», «Трампа названий головним підбурювачем небезпечного бунту», «Китайські вакцини – потужна зброя впливу в Європі», «Маленька монархія Люксембург виявилася великою фінансовою пральні» [9].

Як бачимо, основними темами міжнародних подій є стосунки зі світовими державами, популярна тема – це взаємини з Росією, аналіз подій в США, Україні, Білорусії, Росії, в Карабасі, а також тема пандемії та вакцинації – є однією з обговорюваних на шпальтах видання.

«Le Monde» не стоїть осторонь внутрішньої політики та подій в своїй країні, серед таких публікацій варто видалити, наприклад: «У Франції знижується вік хворих covid-19», «Таємні операції Франції під час війни в Алжирі», «Макрон і Меркель озвучили очікування від Росії», «У Франції заарештовано 15 злодіїв в законі з Грузії», «Непристойно швидкий захід «Astra Zeneca»: влада Франції ще вчора її рекламували», «Глава МЗС Франції пропонує допомогу бідним країнам в боротьбі з пандемією» [9].

Проаналізуємо публікацію в газеті за 16.03.2021 р. в розділі «Політика» під назвою «*Astra Zeneca*»: як Еммануель Макрон вирішив призупинити використання вакцини». Автор матеріалу – Олів'є Фей. Жанр – аналітична стаття.

На початку статті автор починає з інформаційного приводу, повідомляючи читачам про те, що Франція мала б дочекатися рекомендації Європейського агентства з лікарських засобів щодо

вакцинації, але припинення використання вакцини «Astra Zeneca» в декількох європейських країнах, в тому числі в Німеччині, змусила уряд змінити позицію.

Автор наводить позиції і цитати представників вдали, а саме прем'єр-міністра Франції Жана Кастекса (Jean Castex), міністра охорони здоров'я країни Олів'є Веран (Olivier Véran), які наголошували, що потрібно довіряти цій вакцині і вакцинуватися. На думку міністра охорони здоров'я, «користь від вакцинації перекриває ризики на даному етапі» [9].

Однак у статті зазначається, що Президент країни Еммануель Макрон був змушений прийняти інше рішення. Використання вакцини Astra Zeneca у Франції було призупинено, влада чекає рекомендації Європейського агентства лікарських засобів. Журналіст пояснив таку позицію керівництва держави, подавши пряму мову самого очільника Франції, а також депутата від партії «Вперед, Республіка» П'єр-Олександра Англад (Pierre-Alexandre Anglade). Така позиція була прийнята відповідно до європейської політики, оскільки Німеччина наслідувала прикладу Данії, Норвегії, Нідерландів й Ісландії, призупинивши використання вакцини на своїй території.

Публікація чітко структурована, вона має 2 блоки, другий з підзаголовком «Крайня обережність». У ньому журналіст доводить, що і в уряді, і в керівництві держави переконані в тому, що немає підтверджених даних, які викликали б у нас сумніви у вакцині на даному етапі». При чому автор повідомляє читачам, що у вівторок вийшов прес-релізі Європейського агентства з лікарських засобів, в якому зазначається, що «переваги вакцини Astra Zeneca в запобіганні covid-19, що пов'язано з ризиком госпіталізації та смерті, переважають ризик побічних ефектів» [9].

Тому журналіст доводить і озвучує своє думку, що рішення французького уряду продиктоване крайньою обережністю, цитуючи:

«На нашій території не було смертельних випадків, але, коли навколо вас шість-сім країн перестають використовувати Astra Zeneca, ви виглядали б дуже нерозумно, якби не вчинили так само. А раптом через тиждень хтось помер би, що тоді?» [9].

У кінці публікації автор піднімає питання і роздумує над тим, як же це відобразиться на довірі французів і темпах вакцинації. Він наводить факт того, що прем'єр-міністр Франції Жан Кастекс поставив мету вакцинувати 10 мільйонів французів до середини квітня, і наголошує, що досягнення цієї мети передбачало значною мірою використання вакцини Astra Zeneca. Тому журналіст робить висновок, що сьогодні ця мета віддаляється, крім того компанію вже звинувачували у великих затримках з постачання препарату.

В кінці статті автор подає цитату джерела інформації, яке не бажає розкривати, лише наголошуючи, що це джерело з оточення Макрона: «Це не скасовує прагнення влади вакцинувати все доросле населення (яке дає згоду на вакцинацію) до кінця літа» [9].

Журналіст завершує матеріал своїми думками про те, що останнє рішення може загострити скептицизм по відношенню до вакцин, щодо якого ще недавно висловлювали побоювання в уряді.

Публікація містить одну фотоілюстрацію, на якій зображено логотип компанії «Astra Zeneca», на фоні якого вміщено фото шприца і флакона вакцини. Флакон не містить жодних підписів, тому це фото, на нашу думку, не є інформативним.

Отже, публікація в газеті «Le Monde» чітко відповідає жанру аналітичної статті, адже в ній наводяться міркування журналіста щодо актуальної теми вакцинування. Автор спирається і наводить багато різних думок представників влади, які аналізує, робить висновки та ставить наступні питання. Цитування надає переконливості тверджень. Матеріал відповідає правилам наближення інтересів, а також вмотивовано розміщений у розділі «Політика».

1.3. Аналіз національної газети «Le Figaro»

«Le Figaro» – одна з найбільших та найстаріших якісних загальнонаціональних щоденних газет Франції. Видання є популярним в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, економіки, культурного та громадського життя у Франції і за кордоном. Заснована газета була в 1826 році.

Паспорт видання:

Тип видання: французька національна якісна щоденна газета

Формат: берлінер

Власник: Socpresse, Dassault Group

Редактор: Алексіс Брезе

Заснована: 15 січня 1826 р.

Мова: французька

Ціна: 2 €, € 4.90 (в п'ятницю та суботу)

Головний офіс: Париж

Наклад: 329 462 прим.

Газета заснована в 1826 р. Назву отримала на честь героя п'єс Бомарше – Фігаро. З п'єси «Весілля Фігаро» був узятий девіз газети, який друкується сьогодні під її назвою на першій шпальті видання: «Де немає свободи критики, там ніяка похвала не може бути приємна» (фр. «Sans la liberté de blâmer, il n'est point d'éloge flatteur») [8].

Газета була заснована письменником Етьєном Араго і поетом Моріс Алуа, спочатку виходила один раз на тиждень як сатиричний тижневик, видання було «бульварним», обсяг становив 4 сторінки.

Щоденною газетою вона стала з 16 листопада 1866 р., змінивши свій характер, переорієнтувавшись на серйозну аудиторію. Газета протягом всього існування позиціонувала себе як видання, орієнтоване на повсякденне життя аристократичної і буржуазної публіки. Інтернет-версія газети з'явилася в 2006 році.

Сьогодні читач газети – це представники середнього класу, підприємці, робітники бізнесу. Видання враховує смаки своїх читачів, тому велика увага приділяється висвітленню подій суспільного, культурного життя країни, міжнародні події.

«Le Figaro» має чітку структуру:

1) Рубрика «*Політика*» має такі підрозділи: Municipales 2020 (муніципальний 2020), Політичні новини, Політичний Le Scan, Вибори, Le Contre-point (контрольний пункт), Le Talk politique (політична бесіда).

2) Рубрика «*Міжнародні новини*» складається з таких тематичних блоків: Вибори в США, Америка, Brexit, Європа, Середній Схід, Азія, Африка, Найкраще з європейської журналістики.

3) Рубрика «*Суспільство*» немає поділу на блоки, містить публікації на актуальні суспільні теми.

4) Рубрика «*Vox*» поділяється на такі підрубрики: Vox Politique (політика), Vox Société (суспільство), Vox Économie (економіка), Vox Monde (світ), Vox Culture (культура).

5) Рубрика «*Економіка*» має такий поділ на тематичні блоки: Économie (економіка), Entreprises (компанії), Conso (консоль), Entrepreneurs (підприємці), Décideurs (ті, що приймають рішення), Bourse (фондова біржа), Médias (медіа), Tech (технології), Immobilier (нерухомість), Finances perso (особисті фінанси).

6) Рубрика «*Спорт*» має тематичні блоки з різних видів спорту: Футбол, Регбі, Теніс, Баскетбол, Гольф, Результати змагань.

7) Рубрика «*Культура*» має такі тематичні підрубрики: Кінотеатр, Музика, Театр, Арт-Експо, Книги, Французька мова, Телебачення, Історія, Аукціон.

8) Рубрика «*Подорожі*» поділяється на такі блоки: Натхнення, Напрямки, Франція, Готелі, Гори, Порада, Відбір.

9) Рубрика «*Стиль*» має такі тематичні підрозділи: Чоловіча мода, Годинникарство, Індустрія моди, Мистецтво життя.

10) Рубрика «*Micic*» представлена такими тематичними блоками: Стиль, Краса та добробут, Компанія та бізнес, Мистецтво життя, Кухня, Культура, Маленький клуб, Відео та подкасти, Астро.

11) Рубрика «*Figaro Live*» поділяється на такі підрубрики: Прямий ефір, Факти, Точка зору, Le Talk (розмова), Le Buzz TV, Літописці, Усі програми.

Проаналізуємо публікацію з газети «Le Figaro» під назвою «*Джо Байден вступив у протистояння з Володимиром Путіним*» від 19.02.2021 р. у рубриці «Політика». Автор – Андрієн Жольм (Adrien Jaulmes). Жанр – коментар.

Публікація має лід, в якому йдеться про те, що «недавні висловлювання Байдена про Путіна показують небажання США налагоджувати відносини з Росією. Президент США пригрозив Путіну наслідками за втручання у вибори і ствердно відповів на питання: чи можна вважати Путіна «вбивцею» [8].

Матеріал невеликий за обсягом і має інформаційний привід: Джо Байден назвав Володимира Путіна «вбивцею» і попередив, що той повинен «заплатити ціну» за втручання у вибори в США в листопаді минулого року. Про це автор публікації повідомив читачам на початку. Журналіст досить образно говорить про те, що «перша дипломатична криза, викликана адміністрацією Байдена, виникла не з Китаєм, а з Росією. Тон у відносинах між Вашингтоном і Москвою різко підвищився за останні 48 годин» [8].

Автор намагається відтворити події, що передували таким висновкам, та дає цьому пояснення. Він стверджує, що «недипломатичні коментарі американського президента, зроблені в інтерв'ю телеканалу ABC у середу, не були випадковою провокацією. На те є свої причини. У вівторок було оприлюднено звіт Національного розвідувального управління США, в якому «з упевненістю» зазначається, що Росія знову намагалася втрутитися в президентські вибори в США в 2020 році,

дискредитує кампанію Джо Байдена, і підтримала після голосування тези про фальсифікації результатів виборів, ініційованих Дональдом Трампом» [8].

Цікавим є те, що далі матеріал побудований на публікації 15 коментарів різних читачів, відвідувачів сайту видання. Вони досить різні, хтось підтримує Джо Байдена, хтось осуджує його за такі слова. Імена читачів не назвали, лише вказані ніки, під якими вони зареєстровані. На нашу думку, така публікація є досить сумнівною, як для якісного видання.

Матеріал має одну фотоілюстрацію, на якій зображено Президента США Джо Байдена, який посміхається і піднімає вказівний палець до верху. Такий жест означає те, що людина вказує на свою зверхність, перевагу над суперником.

Отже, «Le Figaro» вважається найстарішою газетою Франції, вона є поміркованою у своїх політичних вподобаннях, вважається авторитетним виданням країни. Газета приділяє велику увагу політичним подіям, є якісним виданням, однак останнім часом публікує й сенсаційні матеріали, чим наближається до масових видань. Як зауважує дослідниця О. Рембецька, це є наслідком виживання видань, «що характеризуються видозміною форм подачі інформації, використання примітивної змістової інформації поряд з великими світлинами, ілюстраціями, крикливими, яскравими заголовками» [18].

Чіткий розподіл інформації за рубриками робить її легкою для сприйняття. Поширеними жанрами публікації є такі: для рубрик «Політика», «Економіка», «Міжнародні новини» – аналітичні статті, розслідування, аналіз, думка, інформаційні замітки; для рубрик «Культура», «Стиль», «Подорожі» – нарис, есе.

РОЗДІЛ 2

ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ВИДІВ ПРЕСИ ФРАНЦІЇ

2.1. Аналіз національної фінансової газети «Les Échos»

«Les Échos» – національна фінансова щоденна газета Франції. Газета заснована в 1908 році для висвітлення економічних і фінансових новин. Сьогодні вона належить Groupe Les Échos, що є медійним проектом корпорації LVMH (Moët Hennessy – Louis Vuitton), відомого виробника предметів розкоші.

Паспорт видання:

Тип видання: національна щоденна фінансова газета

Формат: берлінер

Власник: Groupe Les Échos

Головний редактор: Ніколя Барре

Заснована: 1880 р.

Мова: французька

Ціна: 1,50 €

Головний офіс: Париж

Наклад: 120 444 прим.

Газета була створена як «місячне видання під назвою «Les Échos de l'Exportation» братами Robert and Émile Servan-Schreiber в 1880 році. Щоденною газета стала в 1908 році і була перейменована на «Les Echos» (в перекладі «Відлуння»)) [10].

В 1988 р. газета була викуплена британською медіагрупою «Pearson». У листопаді 2007 р. вона була продана французькому конгломерату LVMH. Видавцем газети є підрозділ конгломерату - Groupe Les Echos.

Газета має ліберальну позицію. У вихідні дні виходить недільний випуск «Week-end». Інтернет-версія газети з'явилася в 1996 році.

«Les Échos» є авторитетним економічним виданням. Вона публікує якісні матеріали на теми фінансів, бізнесу, в яких всебічно аналізуються останні події в національному, регіональному та міжнародному житті: новини біржі, промисловості, інформаційних технологій, економіки. В останні роки, газета приділяє велику увагу висвітленню міжнародних подій. Усі матеріали ґрунтуються на думках відомих експертів, що забезпечує газеті беззаперечний авторитет. Видання пропонує своїм читачам надійну, точну, якісну, всебічну фінансову інформацію.

Рубрики газети різноманітні, серед них такі:

1) Рубрика «*У центрі уваги*», у ній публікуються останні новини країни та світу, вона містить такі блоки, як: В цифрах, Репортаж, Розслідування, Хроніка.

2) Рубрика «*Ідеї*» пропонує читачам цікаві бізнес-ідеї, вона містить такі блоки: Образ дня, Портрет, Критика, Трибуна, Аналіз.

3) Рубрика «*Економіка*» поділяється на такі тематичні підрубрики: Бюджетне оподаткування, Кон'юнктура, Суспільство.

4) Рубрика «*Політика*» містить актуальні політичні новини, читачам пропонуються такі блоки: Політичне життя, Суспільство, Місцева влада, Уряд, Макрон.

5) Рубрика «*Світ*» поділяється на блоки: Європа, Сполучені Штати Америки, Азіатсько-Тихоокеанський регіон, Африка - Близький Схід, Китай, Міжнародні проблеми, в яких подається інформація з конкретних регіонів.

6) Рубрика «*Tech-Media*» пропонує матеріали за такими блоками: ЗМІ, Високі технології, Штучний інтелект.

7) Рубрика «*Компанії*» поділяється на такі підрубрики: Автомобілі, Туризм – транспорт, Аеронавтика – оборона, Споживання – розподіл,

Мода – розкіш, Енергія – навколишнє середовище, Фармація – здоров’я, Послуги – консалтинг, Нерухомість – будівництво.

8) Рубрика «Фондова біржа» має такі блоки, як Конвертери, Новини, Трейдери, Інвестиції, Портфелі.

9) Рубрика «Фінанси – Ринки» поділяється на підрубрики: Банк – Страхування, Управління активами, М&А, Фінансові ринки.

10) Рубрика «Регіони» має такі тематичні блоки: Новини державних закупівель, Новатори, Новини РМЕ, Овернь-Рона-Альпи, Бургундія-Франш-Конте, Бретань, Центр-Долина Луари, Корсика, Великий Схід, О-де-Франс, IDF, Нормандія, Нова Аквітанія, Окситанія, PACA, Pays de la Loire, За океаном.

11) Рубрика «Нерухомість» поділяється на такі блоки: Нерухомість, Податки, Розміщення, Страхування, На пенсію, Задоволення інвестицій.

12) Рубрика «*Le Mag W-É*» має такий поділ: Ділова історія, Кіно та серіали, Книги та виставки, Шоу та музика, Високі технології та авто, Мода та краса, Гастрономія та вина, Подорожі, Особисте.

Проаналізуємо публікацію в газеті під назвою «*Епідемія коронавірусу спровокувала економічну катастрофу у Франції*» від 03.08.2020 р. Автор – Дмитро Добров. Рубрика «Політика». Жанр - аналітична стаття.

Матеріал має такий лід: «Через двомісячний карантин Франція переживає справжню економічну катастрофу. Таких масштабів кризи не було з часів Другої світової війни. Стратегія росту багатьох компаній перетворилася у стратегію виживання. Очікується, що безробіття до середини 2021 року досягне історичного максимуму» [10].

На початку статті автор дає загальну оцінку економічному стану країни, наголошуючи на тому, що пандемія коронавірусу завдала важкого удару по провідним промисловим країнам Заходу, не оминула

криза і Францію, яка є другою країною за значенням економіки єврозони.

Автор наголошує на тому, що французькі газети «Le Monde», «Les Echos», «La Tribune» пишуть про справжню економічну катастрофу, що обрушилася на Францію в результаті епідеміологічної кризи covid-19. Спираючись на офіційні дані, що були оприлюднені 30 липня, журналіст говорить, що удар був нанесений по всіх без винятку галузях французької промисловості і бізнесу. Такі його слова сприймаються правдиво, адже він наводить конкретні джерела інформації.

Далі матеріал побудований на аналіз цифрових даних та їх подачі. Журналіст подає дані національного інституту статистики INSEE, згідно з якими «за другий квартал цього року ВВП Франції знизився на 13,8%» []. Також він спирається на дані Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), за результатами яких «падіння французького ВВП в 2020 році складе 11%» [10]. Усі цифрові показники підкріплені джерелами інформації, тому, на нашу думку, вони є точними, якісними, компетентними.

Окрім того, автор стверджує, що «за показниками Франція стала одним з лідерів «антирейтингу» єврозони. У той же самий час в Німеччині падіння ВВП склало 10,1%, в Австрії - 10,7% і Бельгії - 12,2%» [10].

Журналіст зауважує, що «найсерйозніше постраждав туристичний сектор, що спричинило падіння транспортних перевезень на 46%, а оборот ресторанного і готельного бізнесу знизився на 57%» [10].

Великий обсяг публікації займає аналіз збитків та зазначення французьких компаній, який торкнулася криза найбільше (від металургійних гігантів до флагманів модної індустрії). Автор називає компанію та цифрові показники збитків, наприклад: «Найбільший французький автовиробник Renault тільки в першому кварталі втратив

7,3 мільярда євро, в кінці травня концерн звільнив 15 тисяч співробітників» [10].

У статті були представлені цифри втрат таких підприємств, як: авіабудівного концерну Airbus, французької нафтогазової компанії Total, найбільшого виробника аксесуарів класу «люкс» Hermès, продовольчої компанії Danone, металургійного гіганта Arcelor Mittal, найбільшої електрогенеруючої компанії і лідера світової атомної індустрії EDF, аерокосмічного конгломерату Safran SA, авіакомпанії Air France KLM, світового будівельного лідера Saint-Gobain, найбільшої у світі рекламної компанії JCDecaux, французької медіагрупи Lagardère, національної компанії залізниць SNCF. Як бачимо, перелік компаній вражає, він розширений, а цифрові показники підтверджують фінансову кризу.

Далі автор матеріалу аналізує такі показники і робить певні прогнози. Він стверджує, що «всі наведені факти вказують на те, що відновлення французької економіки займе як мінімум два роки або набагато більше. Все залежить від того, як швидко вчені зможуть розробити і впровадити вакцину від коронавірусу» [10]. На думку журналіста, наслідками пандемії будуть неминучий ріст державної заборгованості, оскільки уряд запускає масштабні програми допомоги, а також ріст безробіття.

В кінці статті журналіст наводить 3 думки експертів, серед яких економіст Стефані Вільє, міністр фінансів Брюно Ле Мер та Банк Франції. Такий перелік експертів є доволі розширений, робить матеріал переконливим, сприяє довірі читачів.

Загалом стаття відповідає усім вимогам аналітичних жанрів, містить велику кількість експертів, аналіз цифрових показників із значенням джерел інформації.

Матеріал містить одне фото, на якому зображений представник промислової компанії на фоні щита із повідомленням про карантинні обмеження через Covid 19. На нашу думку, фото є доречним.

Отже, газета «Les Échos» є авторитетним французьким економічним видання, що розповсюджується на всю територію країни. Видання подає аналіз міжнародних, регіональних економічних, політичних новин, аналіз бізнесу, ринку, біржових новин, ціни на акції тощо. Друкований варіант газети поділяється на 2 блоки: макроекономіка та мікроекономіка, а також має декілька спеціальних додатків. Основними жанрами публікацій є аналітичні та інформаційні. Серед аналітики популярними є розслідування, статті, аналізи, експертні коментарі.

2.2. Аналіз національної спортивної газети «L'Équipe»

«L'Équipe» – французька щоденна національна спортивна газета. Назва газети перекладається як «Команда». Редакційна політика видання спрямована на висвітлення таких видів спорту, як футбол, регбі, мотоспорт, велоспорт, біатлон, легка атлетика, теніс. Головний редактор газети – Фабріс Жуо.

Паспорт видання:

Тип видання: національна щоденна спортивна газета

Формат: таблоїд

Власник: Éditions Philippe Amaury

Редактор: Фабріс Жуо

Заснована: 1946 р.

Мова: французька

Ціна: 0,95 €

Головний офіс: Париж

Наклад: 243 000 прим.

Перший номер газети вийшов у 1946 році, «редакція видання була сформована на основі газети «L'Auto», яка була присвячена виключно автоспорту. В свою чергу, газета «L'Auto» була організатором першої

велосипедної гонки Тур де Франс в 1903 році. У 1940 році Жак Годді, директор Тур де Франс і спортивний журналіст, заснував газету» [7].

В історії видання було два рекордних розпродажів тиражу газети: 13 липня 1998 р. – після перемоги збірної Франції на Чемпіонаті світу з футболу, було продано 1 645 907 примірників; 3 липня 2000 р. , коли Франція перемогла Чемпіонат Європи з футболу, було продано 1 255 633 примірників газети.

Газета виходить на 18 сторінках. Перша шпальта насичена великими фотографіями, в центрі обов'язковим є велике фото. У центрі уваги видання найсвіжіші теми: тенісу, футболу, баскетболу, велогонкам, на останній сторінці завжди вміщуються турнірні таблиці з різних видів спорту. Газета друкує новини спорту і супроводжує свої матеріали якісними та великими фотографіями.

Газета «L'Équipe» має різноманітні рубрики:

1) Головна рубрика «*В центрі уваги*» пропонує читачам останні новини з різних видів спорту.

2) Рубрика «*Футбол*» поділяється на такі тематичні блоки: Ліга 1, Ліга 2, Кубок Франції, Ліга чемпіонів, Ліга Європи, Англія, Іспанія, Італія, Німецькі трансфери, Жіночий футбол, National Ballon d'Or, Євро, Ліга Націй, Кваліфікатор СМ 2022, Світ клубів, Кубок світу (h), Кубок світу (-20), Кубок світу (f), Ю, Збірна Франції, Євро Надії, Америка, Кубок Азії, Міжнародні товариські змагання та багато інших.

3) Рубрика «*Теніс*» пропонує такі тематичні блоки: АТР, WTA, Маямі, Відкритий чемпіонат Австралії, Ролан Гаррос, Вімблдон, Відкритий чемпіонат США, Кубок АТР, Фінальний майстер АТР, Кубок Девіса, Кубок ФРС, Rolex Paris Masters, Цинциннаті, Відкритий чемпіонат Канади, Мадрид, Рим, Монте-Карло, Індіан-Уеллс, Шанхай, Доха, Ю, ефір відкритий, подкаст архіви.

4) Рубрика «*Регбі*» має такий поділ на підрубрики: Топ 14, Pro D2, Шість народів, Осінній Кубок націй, Кубок Європи, Європейський

виклик, XV Франції, Кубок світу (h), Кубок світу (-20), VI Нації (f), Міжнародні тести, Чемпіонат з регбі, Супер регбі, Прем'єр-ліга, Pro14, Національний, Елітні жінки, Регбі 7, Ліга регбі.

5) Рубрика «Велоспорт» поділяється на такі блоки: Сезон 2021, Мілан-Сан-Ремо, Тур де Франс, Жиро, Вуельта, Critérium du Dauphiné, Тірено-Адріатико, Париж-Ніцца, Париж-Рубе, Біанш страде, Вежа Ломбардії, Валлонська стріла, Льеж-Бастонь-Льеж, Мілан-Турин, Золотий перегон Амстел, Гент-Вевельгем, Посібник сезону 2019, велотрек.

6) Рубрика «Баскетбол» має поділ відповідно до різних видів змагань: NBA, Jeep Élite, Euroleague (h), Euro Qualifier (h), TQO (F), World Cup, Pro B, LFB, Euroleague (f), Euro (h), Euro (f), Авто, Мото.

7) Рубрика «Гандбол» поділяється на: TQO (h), Champ. du monde (h), Lidl Starleague, Ligue Butagaz Energie, C1 (h), C1 (f), Coupe de France (h), Coupe de la ligue (h).

8) Рубрика «Гольф» має такі блоки: PGA Tour, Tour européen, Masters, US Open, British open, USPGA, Ryder cup, LPGA, LET, Challenge tour.

9) Рубрика «Комбат» поділяється на такі види: дзюдо, бокс, MMA/UFC, карате, греко-римська боротьба, вільна боротьба, тхеквондо.

Також наявні в газеті такі тематичні рубрики, як: Легка атлетика, Катання на лижах, Еспорт (кіберспорт), Адреналін (екстремальні види спорту), Дізнатися більше.

Проаналізуємо публікацію в газеті під заголовком «Коронавірус: Ервін Нгапет госпіталізований в Росії» від 20.03.2020 р. Автор – Гійом Дегуле (Гійом Дегуле). Рубрика – «В центрі уваги». Жанр – інформаційна замітка.

Матеріал має лід, в якому зазначається: «Французький волейболіст Ервін Нгапет, зірка казанського клубу «Зенит», вже три дні знаходиться

у лікарні в Татарстані. Спортсмен заразився коронавірусом під час свого короткого візиту у Франції декілька днів тому» [7].

Публікація відповідає жанру короткої інформаційної замітки, в якій повідомляються такі факти: що – гравець Нгапет заразився коронавірусом; коли, де – 12 березня в Казані; як – гравець відчув нездужання, відпросився з тренування і попросив клубного лікаря викликати йому лікаря.

На підтвердження цих фактів журналіст подає цитату брата гравця Свана, який стверджує, що «Ервін відчуває себе набагато краще за останні чотири дні. Він рветься на свободу і з нетерпінням чекає виписки. У нього більше немає симптомів захворювання» [7].

Окрім того, в публікації наводиться запис в соціальній мережі Instagram самого спортсмена, в якому зазначається, що «аналіз дав позитивний результат на коронавірус тиждень тому. Найважчий період позаду, я провів 3 складних дні, але тепер все добре, через тиждень мене випишуть з лікарні. Залишайтеся вдома, це може статися і з вами» [7].

Закінчується матеріал 11 коментарями різних читачів, які бажають спортсмену одужання. Замітка має одну фотоілюстрацію, на якій зображено волейболіста Ервіна Нгапет з м'ячем під час гри.

Отже, газета «L'Équipe» є провідним спортивним виданням Франції, яке всебічно подає новини про різні види спорту, публікує турнірні таблиці, результати ігор, аналізує турніри, коментує процеси гри. «L'Équipe» є авторитетним видання у світі спорту. Серед жанрових матеріалів переважають інформаційні (замітки, репортажі, звіти, огляди, інтерв'ю) та аналітичні (статті, коментарі, рецензії, огляди).

ВИСНОВКИ

Здійснивши структурний, жанрово-тематичний аналіз сучасних газетних видань Франції, можемо зроби такі висновки та узагальнення.

Газетний ринок Франції досить різноманітний за тематичним спрямуванням, на ньому активно функціонують суспільно-політичні, фінансові, спортивні, розважальні видання.

Чисельну групу періодичної преси складають суспільно-політичні видання, в центрі уваги яких є актуальні політичні, суспільні, соціальні питання, новини внутрішнього життя країни та світу. Як правило, такі видання поділяється на загальнонаціональні, що поширюються по всій країні, регіональні (на певні регіони Франції) та місцеві.

Французьку суспільно-політичну пресу за територією поширення можна поділити на такі види:

1) національні суспільно-політичні газети: «Le Monde», «Le Figaro», «Libération», «France Soir»;

2) регіональні суспільно-політичні газети: «Le Dauphiné Libéré» (новини французької комуни Гренобль), «Le Progrès» (новини регіону Rhône-Alpes region Рона-Альпи), «Ouest-France» (новини регіонів Бретань, Землі Луари, Нижня Нормандія), «La Presse de la Manche» (регіон Манш) тощо;

3) місцеві суспільно-політичні газети: «L'Auvergnat de Paris» (Париж, Іль-де-Франс), «La Gazette de la Loire» (Сент-Етьєн), «Le Messenger» (Камерун) та ін.

«Le Monde» – одна з найбільших якісних загальнонаціональних газет Франції, була заснована Юбером Бев-Мері в 1944 році. Газету публікує інформаційно-насичені та висококомпетентні матеріали на соціально-політичні теми, з різних питань і аспектів фінансово-економічного життя, літератури, мистецтва, філософії. Газета виважена

й обережна у своїх оцінках поточних подій, фактів, її відрізняє респектабельність, спокійний тон, повага до здорового глузду.

Основними рубриками видання є Політика, Економіка, Думки, Культура, Мода, Подорожі. Основними темами газети є суспільно-політичні події Франції, країн світу, велика увага приділяється світовим новинам.

«**Le Figaro**» – одна з найбільших та найстаріших якісних загальнонаціональних щоденних газет Франції. Видання є популярним в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, економіки, культурного та громадського життя у Франції і за кордоном. Заснована газета була в 1826 році.

Назву отримала на честь героя п'єс Бомарше – Фігаро. З п'єси «Весілля Фігаро» був узятий девіз газети, який друкується сьогодні під її назвою на першій шпальті видання: «Де немає свободи критики, там ніяка похвала не може бути приємна».

Сьогодні читач газети – це представники середнього класу, підприємці, робітники бізнесу. Видання враховує смаки своїх читачів, тому велика увага приділяється висвітленню подій суспільного, культурного життя країни, міжнародні події.

Рубриками газети є такі: Політика, Міжнародні новини, Суспільство, Економіка, Спорт, Культура, Подорожі, Стиль, Місіс.

Поширеними жанрами публікації є такі: для рубрик «Політика», «Економіка», «Міжнародні новини» - аналітичні статті, розслідування, аналіз, думка, інформаційні замітки; для рубрик «Культура», «Стиль», «Подорожі» – нарис, есе.

Окрім суспільно-політичної преси, в країні поширюються видання, присвячені певній тематиці, зокрема фінансова та спортивна преса.

«**Les Échos**» – національна фінансова щоденна газета Франції. Газета заснована в 1908 році для висвітлення економічних і фінансових новин.

«Les Échos» є авторитетним економічним виданням. Вона публікує якісні матеріали на теми фінансів, бізнесу, в яких всебічно аналізуються останні події в національному, регіональному та міжнародному житті: новини біржі, промисловості, інформаційних технологій, економіки. Усі матеріали ґрунтуються на думках відомих експертів, що забезпечує газеті беззаперечний авторитет. Видання пропонує своїм читачам надійну, точну, якісну, всебічну фінансову інформацію.

Популярними рубриками газети є такі: У центрі уваги, Економіка, Світ, Політика, Фондова біржа, Фінанси, Нерухомість та ін.

Друкований варіант газети поділяється на 2 блоки: макроекономіка та мікроекономіка, а також має декілька спеціальних додатків. Основними жанрами публікацій є аналітичні та інформаційні. Серед аналітики популярними є розслідування, статті, аналізи, експертні коментарі.

«L'Équipe» – французька щоденна національна спортивна газета. Назва газети перекладається як «Команда». Редакційна політика видання спрямована на висвітлення таких видів спорту, як футбол, регбі, мотоспорт, велоспорт, біатлон, легка атлетика, теніс.

Газета виходить на 18 сторінках. Перша шпальта насичена великими фотографіями, в центрі обов'язковим є велике фото. У центрі уваги видання найсвіжіші теми: тенісу, футболу, баскетболу, велогонкам, на останній сторінці завжди вміщуються турнірні таблиці з різних видів спорту. Газета друкує новини спорту і супроводжує свої матеріали якісними та великими фотографіями.

Популярні рубрики видання: Футбол, Теніс, Регбі, Велоспорт, Баскетбол, Гандбол, Гольф, Комбат, Кіберспорт.

Серед жанрових матеріалів переважають інформаційні (замітки, репортажі, звіти, огляди, інтерв'ю) та аналітичні (статті, коментарі, рецензії, огляди).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антофійчук В., Гринівський Т. Історія зарубіжної журналістики. – Чернівці, 2008. – 94 с.
2. Бондаренко Т. О. Зарубіжна журналістика: навчально-методичний посібник для студентів зі спеціальності «Журналістика» / Т. О. Бондаренко. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. – 58 с.
3. Ворончук С. ЗМІ Франції про суспільно-політичну ситуацію в Україні у 2014 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publications.lnu.edu.ua/collections/index.php/teleradio/article/view/2951>
4. Костюк О. Журналістика Франції / Медіакритика: щоквартальний дайджест електронного журналу. – Львів, 2005. – Ч.11. – С.46-52.
5. Мелещенко О. К., Черняков Б. І. Журналістика Франції.– [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1597>
6. Михайлов С. А. Современная зарубежная журналистика. – Спб., 2002. – 446 с.
7. Офіційний сайт газети «L'Équipe». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.lequipe.fr>
8. Офіційний сайт газети «Le Figaro». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lefigaro.fr/>
9. Офіційний сайт газети «Le Monde». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lemonde.fr/>
10. Офіційний сайт газети «Les Échos». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.lesechos.fr>
11. Офіційний сайт газети «Libération». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.liberation.fr>

12. Офіційний сайт журналу «L'Express». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.lexpress.fr>
13. Офіційний сайт журналу «L'Obs». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.nouvelobs.com>
14. Офіційний сайт журналу «Le Point». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.lepoint.fr/
15. Офіційний сайт журналу «Marianne». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.marianne.net>
16. Офіційний сайт журналу «Marie Claire». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.marieclaire.fr>
17. Офіційний сайт журналу «Paris Match». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.parismatch.com>
18. Рембецька О. Тенденції таблоїдизації світової медіаіндустрії (на прикладі британської газети «The Guardian») [Електронний ресурс] // Актульні проблеми сучасного мас-медійного простору : матер. Всеукр. наук.-прак. конф. (м. Херсон, 12-13 вересня 2016 р.) / Херсонський державний університет. Херсон: ХДУ, 2016. С.69-71. Режим доступу: <http://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/Збірник%20матеріалів%20конференції.PDF?id=197444fc-1d4e-4c60-bdef-de8f7de0b98d>
19. Рембецька О.В. Зарубіжна журналістика. Методичні рекомендації для студентів III-IV курсів напряму підготовки 6.030301. Журналістика денної та заочної форм навчання Херсон: Вид-во ХДУ, 2013. – 55 с.
20. Світові мас-медіа: короткий довідник для студентів Інституту журналістики. – К., 1999. – 45 с.
21. Срібняк І. Історія журналістики: виникнення та розвиток новинних мас-медіа в країнах Європи, Азії та Північної Америки (XVII-XХ ст.). Підручник для студентів вищих навчальних закладів / МОН України; ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України»; Київський університет імені Бориса Грінченка (2-ге вид., перероб.). / І. Срібняк. –

К.: Міжнародний науково-освітній консорціум імені Люсьєна Фєвра, 2018. – 156 с.

22. Энциклопедия мировой индустрии СМИ: Учебное пособие для студентов вузов / Под ред. Е. Л. Вартановой / М. В. Блинова, Е. Л. Вартанова, А. В. Вырковский и др. – Аспект Пресс Москва, 2013. – 464 с.